Looking for the summer (I)

On Februarie 13, 2016

Recunoaște ceea ce vezi și ceea ce este ascuns de la tine ți se va descoperi.

Soarele. Oare această super-putere atotluminatoare, bătrânul astru al universului, ascundea și tâlcul vieții mele? Oare din pricina lui simțeam osânda legării de un loc al meu, atât de familiar și prietenos, un loc al stării de bine, acolo unde se face cunoscută energia aparte a viselor și a lucrurilor mărețe care te poartă departe?

Doar tu îmi cunoști orele dorului după măsura unei singure dorințe, nemăsurata mulțumire sufletească, declanșând în mine pe durată extinsă acel ceva care lipsește, strigând cu infinit avânt: *"Să nu abandonezi în nici un fel visul."* Doar tu îmi încălzești sufletul cu frumusețile zilelor de vară, simțindu-mă ca și când s-ar materializa comuniunea mea cu Dumnezeu printr-un ecou de tipul *"Nu uita de speranță"*.

Căci tu însemni mult mai mult decât cunoașterea infinită ce o port în mine ca pe-un talisman cu semnificații profunde, doar tu reușești să-mi oferi gradul înalt de conștientizare a unei experiențe de unire cu un fel de tandrețe plină de gingășie pe care mulți n-o pot accesa. Doar tu, fără întârziere, îmi trezești în fiecare dimineață dorul unei povești care la finalul zilei face înconjurul lumii. *And still I stand this very day / With a burning wish to fly away.*

Neîncetat, sunt târât într-un fel de rotire în jurul unui punct de pe pământ care face să aibă sens mișcarea aproape obsesivă de du-te vino, plecare și întoarcere. Nu rătăcirile scurte spre tainicele sensuri ale liniștii, ci potolirea dorului după ceva care nu se mai termină. Aș fi probabil înțeles greșit dacă aș spune că sunt prins într-un proces de repetare a unei scene trăite în prealabil prin colaborarea dintre "Just Today" și „Leave behind"...

"Fără acest punct de care ești legat n-ai iubi nici restul lumii, n-ai avea unde să te duci, căci n-ai fi nicăieri" , remarca unul din cei mai valoroși romancieri pe care i-a dat literatura fostei Iugoslavii în secolul XX. Poate v-ați face astfel o idee cât de dificilă este transformarea unei fracții finite dintr-un act de trăire impus de o forță intangibilă, într-un fenomen parametric exhaustiv. *This ain't no game of kiss and tell !*

Leadership: Poți să te formezi în vecinătatea unui punct din care se elimină însuși punctul, încât să reprezinți un sens de creație diferit față de cel spre care te îndrepți de obicei?

Noutatea în construcția dezvoltării personale constă în schimbarea perspectivei tradiționale și totalizatoare asupra ideii de apartenență la un „punct de referință" care trece prin mijlocul segmentului existențial. Punctul acesta nu este o încărcătură a expresiei de tip solar, de o stenică claritate a comunicării, nu este o expresie de gratitudine față de o călăuză spirituală, ci realitatea unei transformări ce trece prin luciditatea relației cu ceea ce ai creat până acum în viața ta.

Nu este o chestiune de atitudine, valori și curaj, ci mai mult o chestiune de prevenție a unor căderi „în gol" în corelație cu acceptarea unor stări de emoție profundă.

În acest punct Eul ființei își rămâne sieși loial, la confluența dintre nevoi și dorințe, în fondul de producere a demonstrabilității unui *Adjusted-Life* . Aici sunt surprinse toate aspectele unei înnoiri cuprinzătoare, toate aspectele fremătătoare ale unei lumi care se naște în virtutea unor valențe de personalizare a cerințelor de funcționalitate proprii.

Cu alte cuvinte, funcționezi atâta timp cât reușești să te lași în voia unei forțe depline din care să extragi o nouă imagine de sine. Această forță își poate avea corespondența în sinceritatea cu care zugrăvești un nou tablou al lumii, în sinceritatea cu care îți deschizi inima în fața propriei persoane sau în fața unei iubiri adevărate, nu în desfătarea pe care ți-o produce un lucru sau altul. Numai în acest punct există frumosul și sublimul.

Leadership: Poți să captezi un anumit moment din viața ta într-un complex unitar al personalității, ca raport de forțe între trăirea unui sentiment unic și apartenența la o realitate care se oferă contemplării?

Leadershipul este o vecinătate oarecare a acestui punct din care se elimină însuși punctul, rămânând o stare de claritate absolută, sau o stare de pace neîntreruptă și uniformă, trăită în prealabil prin colaborarea dintre "Just Today" și „Leave behind", în care poți manifesta o afinitate față de o singură configurație a realității.

O realitate în care tot ceea ce există este ceea ce spui tu că este, compusă prin expresia unor trăiri intense provocate de unirea cu o putere mai presus de tine, una închipuită sau una născută din contemplarea a ceea ce numai tu poți vedea. Așa cum spune Iisus: *"Recunoaște ceea ce vezi, și ceea ce este ascuns de la tine ți se va descoperi."*

O realitate care se oferă contemplării este prilejul unui moment de reflecție în care te întorci la tine însuți, trecutul revărsându-se în prezent, când înțelegi ce simți față de lume, față de viață, și începi să profiți de această înțelegere pentru a-ți contura și defini acea latură a personalității care te împinge înainte.

Nu poți accede la un nivel mai înalt de evoluție dacă nu cunoști măsura adâncirii tale într-o stare care te îndreptățește să presupui că exiști în relație cu o entitate superioară de "lumină" și supraveghere. Soarele este ochiul lui Dumnezeu, el te privește și te ocrotește numai dacă îți impui comparația cu acea frumusețe de caracter care este de mare preț înaintea Sa.

Trăirea unui sentiment unic de grandoare în fața unei surse imense de energie este strâns legat de izbânda conștiinței de sine în spațiul dialogului dintre existența trecătoare a muritorului și eternitatea cosmosului.

Looking for the summer este încercarea de a descoperi frumosul și sublimul în desăvârșirea unei clipe, câștigată cu prețul pierderii de sine într-un presupus absolut care are puterea să-ți schimbe perspectivele asupra lumii.

* Notă: Chris Rea - Looking For The Summer

Source: https://neculaifantanaru.com/looking-for-the-summer.html